

Biografies

Orquestra Simfònica del Vallès (OSV)

Va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia i com a orquestra del circuit Òpera a Catalunya, i al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau. N'han estat directors titulars A. Argudo, J. Mora, S. Brotons, E. Colomer i D. Giménez Carreras. Des del setembre del 2009 ho és Rubén Gimeno. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.

Trobaràs més informació sobre les obres, els compositors i els intèrprets al web: www.osvalles.com, dins l'apartat Notícies, Impressions entre bastidors

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Patrocinadors de l'OSV:

L'OSV forma part del:

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Gilles Apap, violí i director
Orquestra Simfònica del Vallès

Orquestra
simfònica
del Vallès

DISSABTE, 19 DE DESEMBRE DE 2015 – 19.00 h
Simfònics al Palau Sala de Concerts

Valsos i danses amb Gilles Apap

Programa

I

Wolfgang A. Mozart (1756-1791)
Haffner March, KV 429

Johann Strauss (1825-1899)
Die Fledermaus (El ratpenat), obertura

Camille Saint-Saëns (1835-1921)
Havanaise, op. 83

Carta blanca a Gilles Apap

Leroy Anderson (1908-1975)
The irish washerwoman

II

Johann Strauss
Csárdás de Ritter Pásmán, op. 441

Leroy Anderson
The typewriter (La màquina d'escriure)

Carta blanca a Gilles Apap

Johann Strauss
Unter Donner & Blitz (Sota llamps i trons), polca ràpida
An der schönen blauen Donau (Al bell Danubi blau), op. 314

Durada aproximada: 90'

Proper concert OSV

La Inacabada de Schubert

DISSABTE, 23.01.16 – 19.00 h

Lali Ayguadé, ballarina (*The lark ascending*)
Lorenza Borrani, violí i direcció

R. Vaughan Williams: *The lark ascending*
L. van Beethoven: *Obertura Leonora III*
F. Schubert: *Simfonia núm. 8, en Si menor*,
"Inacabada"

Comentari

Gilles Apap

Aclamat com l'autèntic violinista del segle XXI pel mestre Yehudi Menuhin, és un solista clàssic molt sol·licitat per les orquestres de tot el món. La seva singularitat, però, rau en una extraordinària habilitat per crear ponts entre la música clàssica i el folk, cosa que l'ha portat a incorporar una gran varietat de gèneres i estils musicals en el repertori clàssic.

Nascut a Algèria, Gilles Apap va créixer a Niça, on va començar els estudis de violí amb Andre Robert. Va continuar la formació al Conservatori de Música de Niça amb Gustave Gaglio i, més endavant, al Conservatori Nacional Superior de Lió amb Veda Reynolds. Posteriorment va viatjar als Estats Units per assistir a les classes de l'Institut de Música Curtis i el 1986 es va instal·lar a Califòrnia, on continua vivint. El talent de Gilles Apap va ser reconegut per Menuhin l'any 1985: el jove músic va cridar l'atenció del gran violinista i pedagog en guanyar el premi de música contemporània del prestigiós Concurs Internacional Menuhin. Amb el seu primer grup, The Transylvanian Mountain Boys, Gilles va sacsejar l'escena musical clàssica amb singulars interpretacions d'obres clàssiques, arranjades per a violí, viola, guitarra i contrabaix i barrejades amb melodies folk tradicionals. Després de tocar uns quants anys com a solista a les principals sales de concerts d'arreu del món i amb les primeres orquestres internacionals, el 2006 va tornar a capgirar el panorama simfònic amb la seva singular *cadenza* del *Concert núm. 3 per a violí* de Mozart. Per sobre de tot, però, Gilles Apap comunica amb el seu violí unes dosis extraordinàries d'energia i de felicitat a les audiències del món sencer.

Històricament, el primer compositor que es va interessar pels valsos, un ball popular, va ser Franz Schubert, però és la família Strauss la que estableix el vincle definitiu entre la música culta i la música popular i és amb els seus membres que el vals arriba a l'expressió rítmica i melòdica més alta i a l'apoteosi a les sales de ball.

Johan Strauss pare (Viena, 1804-1849), viola i director d'orquestra, es va guanyar la reputació de compositor de valsos quan l'any 1830 es va fer càrrec de la direcció de l'Sperl, un popular saló de ball del Leopoldstad, a Viena. La seva fama era tan gran que l'anomenaven "el Napoleó austríac". Va ser el creador de la fórmula del vals de més èxit fins aleshores: reunia en una mateixa peça quatre o cinc melodies ballables, que emmarcava amb una introducció efectista i una gran coda final. A més dels valsos, les seves obres completes inclouen galops, polques, quadrilles, marxes i altres danses. La *Marxa Radetzky* és probablement la seva composició més popular.

Johan Strauss fill (Viena, 1825-1899), "el rei del vals", era el més gran dels fills del compositor Johan Strauss. Com que el seu pare no volia que seguís una carrera musical, va estudiar violí d'amagat. El 1844 es va posar al capdavant de la seva pròpia formació de ball en un restaurant de Viena. Quan Strauss pare va morir l'any 1849, Johan va fusionar la seva orquestra amb la del pare i va fer una gira que incloïa Rússia i Anglaterra, durant la qual va adquirir una gran popularitat. A més d'una admirable incursió en el món de l'opereta, Johan Strauss fill va perfeccionar el vals mitjançant unes orquestracions molt reeixides i funcionals. La seva composició més famosa és *Al bell Danubi blau*, però entre els més de cent cinquanta valsos que va compondre també destaquen *Diaris del matí*, *Vida d'artista*, *Contes dels boscos de Viena* i el cèlebre *Vals de l'Emperador*.

Eva Muñoz, periodista i escriptora